

V australském Sydney roste nejvyšší vertikální zahrada na světě

Nejvyšší, vertikálně orientovanou zahradu na světě budou mít od začátku příštího roku v australském Sydney. Bude pokrývat 166 metrů vysokou budovu tmavého věžáku, který nese název One Central Park. Autorem projektu domu je francouzský architekt Jean Nouvel, autorem „zeleného hávu“, do nějž se stavba oblékne, je otec vertikálních zahrad, Nouvelův krajan a významný botanik Patrick Blanc.



[Zvětšit obrázek](#)

Projekt v Sydney zahrnuje dvojici domů, které budou sloužit primárně k rezidenčním účelům, ovšem bude v nich i dostatek kaváren, restaurací a obchodů a určité procento kancelářských prostor. Je tvořen dvěma u paty propojenými věžemi.

FOTO: Patrick Blanc a Jean Nouvel

Zeleň stále více láká architekty

Mohlo by se zdát, že se s vertikálními zahradnickými projekty roztrhl pytel. Pravidelní čtenáři Novinek si určitě vybavují vertikální les, který se staví v Miláně, ovšem ve skutečnosti nejde o nic nového. Samotný Patrick Blanc instaluje trvale fungující vertikálně orientované zahrady po celém světě už 30 let. Novinkou je tedy spíš rostoucí zájem o tento prvek ze strany architektů, kteří jej stále raději zařazují do svých projektů.

„Budova, společně s mou vertikální zahradou, se promění v architektonické dílo plující ve vzduchu s rostlinami rostoucími z jeho zdí. Vznikne opravdu velice unikátní věc, která nemá v Sydney zatím obdoby,“ řekl Patrick Blanc internetovému magazínu Dezeen.

Tato konkrétní zahrada bude složena ze 190 místních australských a 160 exotických druhů rostlin. Polovinu povrchu fasády pokryjí křoviny. Zeleň nebude na domě jen tak sama o sobě. Podle návrhu by měla na fasádu přecházet přirozeně z přilehlého parku. Vznikne tím dojem, jako by si příroda pozvolna přivlastňovala lidskou stavbu. Stejně tak je tomu například v chrámovém komplexu Angkor v Kambodži.



Vizualizace jednoho z posledních projektů: Nejvyšší vertikální zahradou na světě se bude pyšnit budova One Central Park v australském Sydney.

FOTO: Patrick Blanc a Jean Nouvel

Kdo je Patrick Blanc

Patrick Blanc je přední francouzský botanik, jehož oborem je adaptivní strategie podrostu tropických deštných pralesů. Svou první vertikální zahradu realizoval na zdi Muzea vědy a techniky v Paříži v roce 1986. Velkou pozornost veřejnosti a odborníků upoutala jeho instalace na Mezinárodním zahradnickém festivalu v roce 1994 v Chaumont. O jeho práci mají trvalý zájem investoři nových staveb, majitelé muzeí a galerií apod. a samozřejmě architekti. V současnosti není kontinent, kde by nestála alespoň jedna zahrada vytvořená podle jeho návrhu.



Budova Drew School v San Franciscu

FOTO: Patrick Blanc a ROMA (arch. Bonnie Fisher)

Spousta rostlin nepotřebuje k životu hlínu

Patrick Blanc své trvalé, vertikálně orientované zahrady vytváří díky faktu, kterého si jako botanik všiml již v mládí - mnoho rostlinných druhů vůbec nepotřebuje ke svému životu hlínu. Slouží jim pouze jako opora pro kořeny. Pokud ji naleznou jinde a mají-li při tom zajištěn dostatek vody bohaté na minerály, bez hlíny se bez potíží obejdou. Žijí tak například spousty druhů tropických rostlin. Spokojeně přežívají na větvích stromů, na skalách apod.



Instalace s názvem Tanec motýlů v budově Národního divadla v Tchaj-pej na Tchaj-wanu.

FOTO: Patrick Blanc

Vertikální zahrady jsou složeny ze tří částí: kovového rámu, vrstvy PVC a plsti. Rám se buď zavěsí na zeď, nebo může být samonosný. Mezi rámem a zdí vzniká vrstva vzduchu, která mimochodem výborně tepelně a zvukově izoluje. K rámu je připevněna centimetrová vrstva PVC. Ta zajišťuje trvanlivost celého systému a také vodotěsnost. Plstěná vrstva z polyamidu je připevněná k PVC a rostlinám poskytuje onu kýženou oporu pro kořeny. Díky umělému složení netleje a hustě propletená vlákna umožňují rovnoměrnou distribuci vláhy.



Dům společnosti Euro Alsace v Paříži

FOTO: Patrick Blanc

Takto vytvořené vertikální zahrady mohou být instalovány v interiérech i v exteriérech. Důležitý je pouze dostatečný přísun vody bohaté na minerály. Tam, kde k zavlažování nestačí přírodní deště, lze využít například tzv. „šedou“ vodu nebo zachycenou vodu dešťovou atd.



Most Maxe Juvenala v Aix en Provence

FOTO: Patrick Blanc

Váha zahrady je překvapivě nízká. Je to zhruba 30 kg na metr čtvereční. K mnohem většímu odhadu nás svádí právě předpokládaná hmotnost kořenového balu i s hlínou. Bez ní jsou ovšem samotné rostliny relativně velmi lehké.



Muzeum du Quai Branly, Paříž

FOTO: Patrick Blanc a Jean Nouvel

Navracet přírodu zpět tam, odkud ji člověk vytlačil

Vertikální zahrady představují velký potenciál pro městské aglomerace, odkud člověk přírodu mnohdy vytlačil. Stačí ale najít holou zeď, která nemá žádné využití, a tu opatřit „zeleným kožichem“. Kromě oživujícího, neustále se měnícího vzhledu mají zahrady ještě jeden velký užitek. Jsou zdrojem kyslíku a čistí ovzduší ve svém okolí. Do této práce se ovšem kromě listů zapojují i kořeny a mikroorganismy na nich žijící. Zachytávají škodliviny ze vzduchu a pomalu je zpracovávají a rozkládají na minerály.